

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžso/11/2012
Identifikačné číslo spisu:	2710206992
Dátum vydania rozhodnutia:	13.02.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:2710206992.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu v právnej veci žalobcu R. S., nar.XX.X.XXXX, bytom W., zastúpeného advokátkou Mgr. Janette Adamcovou, Hodžova 261/1, 907 01 Myjava, proti žalovanému Ústrediu práce, sociálnych vecí a rodiny, Bratislava, Špitálska 8, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. AA/2010/08818-NSVOPPK/Dan zo dňa 6. septembra 2010 o peňažnom príspevku na kúpu osobného motorového vozidla, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave, č. k. 14S/129/2010-72 zo dňa 1. marca 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave, č. k. 14S/129/2010-72 zo dňa 1. marca 2012 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. AA/2010/08818-NSVOPPK/Dan zo dňa 6. septembra 2010 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Senici, úsek služieb zamestnanosti, sociálnych vecí a rodiny ako prvostupňový správny orgán rozhodnutím číslo: ME04/126/2010/Fil zo dňa 27.4.2010 nevyhovел žiadosti žalobcu a nepriznal mu peňažný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla s odôvodnením, že podľa komplexného posudku č. MC01/119/2010-Hor. zo dňa 20.4.2010 je síce miera funkčnej poruchy žalobcu 50 % a považuje sa za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, ale v uvedenom posudku nie je požadovaný peňažný príspevok navrhnutý ako vhodná kompenzácia ťažkého zdravotného postihnutia žalobcu.

Žalovaný rozhodnutím č. AA/2010/08818-NSVOPPK/Dan zo dňa 6. septembra 2010 odvolanie žalobcu zamietol a napadnuté rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Senici číslo: ME04/126/2010/Fil zo dňa 27.4.2010 potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v druhostupňovom konaní bola opätovne posúdená odkázanosť žalobcu na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Lekár posudkových činností Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava v lekárskom

posudku zo dňa 02.07.2010 o. i. uviedol, že žalobca nie je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom a v porovnaní s predoperačným obdobím bedrových kĺbov sa jeho pohybová funkčnosť zlepšila, preto nebol peňažný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla v komplexnom posudku navrhnutý. Nebola teda splnená podmienka podľa § 34 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov na priznanie peňažného príspevku na kúpu osobného motorového vozidla.

II.

Napadnutým rozsudkom krajský súd postupom v zmysle § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým potvrdil prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu o nevyhovení žiadosti o príspevok na kúpu osobného motorového vozidla.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie predchádzajúce jeho vydaniu v rozsahu žalobných dôvodov a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Z obsahu administratívneho spisu zistil, že podkladom na rozhodovanie o priznaní peňažného príspevku na kúpu osobného motorového vozidla boli komplexné posudky zo dňa 20.4.2010 a 11.8.2010, zo záverov ktorých vyplýva, že žalobca je schopný za pomoci kompenzačnej pomôcky premiestniť sa k vozidlu verejnej hromadnej dopravy osôb a k prostriedku železničnej dopravy a späť, nastupovať do vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb a do prostriedkov železničnej dopravy, udržať sa v nich počas jazdy, vystupovať z nich a zvládnuť situácie v týchto vozidlách. Navyše ide o fakultatívnu dávku, preto rozhodnutie o jeho priznaní je vecou úvahy správneho orgánu a aj v prípade splnenia všetkých podmienok uvedených v zákone, nemusí správny orgán žiadosti o jej priznanie vyhovieť.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že procesne neúspešnému žalobcovi nárok na ich náhradu nepriznal.

III.

Proti rozsudku prvostupňového súdu podal žalobca odvolanie s odôvodnením, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.) a že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.). Namietal záver lekárskeho posudku, podľa ktorého je schopný sa premiestňovať vozidlami verejnej hromadnej dopravy a železničnej dopravy, nastupovať do vozidiel, udržať sa v nich počas jazdy a vystupovať z nich, pretože takéto zhodnotenie jeho mobility nepovažuje za pravdivé. Nie je mu zrejmé, akým spôsobom dospeli správne orgány k záveru, že jeho zdravotný stav sa zlepšil natoľko, aby prestal spĺňať podmienky odkázanosti na prepravu osobným motorovým vozidlom; táto skutočnosť nie je vysvetlená ani v komplexnom posudku zo dňa 11.08.2010, ktorý tvorí podklad napadnutého rozhodnutia. Navyše lekársky posudok bol vypracovaný bez reálneho vyšetrenia žalobcu, bez jeho osobnej účasti. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a vec mu vráti na ďalšie konanie, v ktorom bude opätovne prehodnotená miera jeho odkázanosti na individuálnu prepravu a tým aj jeho žiadosť na príspevok na kúpu osobného motorového vozidla, pričom žiada, aby bol pozvaný na posúdenie zdravotného stavu, pri ktorom bude riadne vyšetrený.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne správny. Uviedol, že sa plne stotožňuje so svojím rozhodnutím, pričom žalobca neuviedol žiadne nové skutočnosti a dôkazy, ktoré by odôvodňovali zrušenie preskúmaného rozhodnutia žalovaného súdom. Navyše Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Senici pri sociálnom šetrení dňa 14.4.2010 zistil, že žalobca pracuje v EPA s.r.o. Galanta ako vodič z povolenia, pričom nevysvetlil, ako pri poškodení hybnosti dolných končatín a ich bolesti, nasadá do motorového vozidla, vysadá z neho a ako ovláda pedále vo vozidle.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal rozhodnutie

žalovaného a rozsudok krajského súdu v rozsahu odvolania a v medziach žaloby, odvolanie prejednal bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu je potrebné vyhovieť.

Podľa § 34 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov, fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá je podľa komplexného posudku vypracovaného podľa § 15 ods. 1 odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, možno poskytnúť peňažný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla.

V prejednávanej veci žalobcovi, ktorý je nesporne osobou s ťažkým zdravotným postihnutím, nebol priznaný peňažný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla, resp. žalovaný potvrdil toto rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu z dôvodu, že v komplexnom posudku na účely kompenzácie zo dňa 11.08.2010 mu požadovaný peňažný príspevok nebol navrhnutý ako vhodná kompenzácia jeho zdravotného postihnutia v oblasti mobility a orientácie. Podkladom pre jeho vypracovanie bol lekársky posudok posudkového lekára odboru posudkových činností Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 02.07.2010, v ktorom bolo konštatované, že žalobca nie je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, lebo aj napriek ťažkému zdravotnému postihnutiu je schopný sa premiestniť k prostriedkom verejnej hromadnej dopravy osôb a je schopný nastúpiť, vystúpiť a taktiež zvládnuť iné situácie v prostriedkoch verejnej hromadnej dopravy osôb s prípadným využitím miest vyhradených pre fyzické osoby s ťažkým zdravotným postihnutím. Rovnako je v ňom uvedené, že v porovnaní s predoperačným obdobím bedrových kĺbov sa jeho pohybová funkčnosť zlepšila. V tejto súvislosti bol žalobcovi odňatý aj peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla, ktorý mu bol priznaný rozhodnutím z 12.09.2009.

Odvolací súd považuje za dôvodnú námietku žalobcu, že z tohto komplexného posudku vôbec nie je zrejmé, prečo bol zdravotný stav žalobcu, ktorý predtým spĺňal podmienky odkázanosti na prepravu osobným motorovým vozidlom, posúdený odchyľne, v čom spočívala zmena jeho zdravotného stavu. Tu nemôže obstať poukaz na operáciu bedrových kĺbov, ktorá mala údajne zlepšiť jeho pohyblivosť, pretože operáciu ľavého bedrového kĺbu žalobca podstúpil ešte v novembri 2005 a pravého bedrového kĺbu 05.06.2007, teda skôr, než mu bola priznaná kompenzácia zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla, takže vtedy podmienky odkázanosti spĺňal.

I keď v zmysle § 55 ods. 6 cit. zákona podkladom na rozhodnutie o peňažnom príspevku na kompenzáciu je komplexný posudok, k tomu, aby mohol byť základom pre rozhodnutie správneho orgánu, musí byť dostatočne presvedčivý a musí byť riadne odôvodnený. Nestačí preto konštatovanie, že žalobca nespĺňa podmienky odkázanosti na prepravu osobným motorovým vozidlom, keď ešte v roku 2009 ich spĺňal, ale treba vysvetliť, v čom sa jeho zdravotný stav tak podstatným spôsobom zmenil, keď navyše žalobca tvrdí opak. I keď je pravdou, že zákon podmieňuje povinnosť posudkového lekára pozvať fyzickú osobu na posúdenie jej písomnou žiadosťou, nevylučuje to ale v odôvodnených prípadoch možnosť urobiť tak aj bez nej.

Odvolací súd nesúhlasí s konštatovaním krajského súdu, že v danom prípade ide o fakultatívnu dávku, preto rozhodnutie o jeho priznaní je vecou úvahy správneho orgánu. Nepriznanie príspevku bolo v tomto prípade odôvodnené nespĺnením zákonnej podmienky, preto bolo vecou súdu v rámci preskúmavania zákonnosti správneho rozhodnutia skúmať existenciu tohto dôvodu.

Vzhľadom na uvedené preto odvolací súd rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 prvej vety O.s.p. zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie s tým, že v ďalšom konaní je správny orgán viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Žiada sa ešte poznamenať, že po tom, ako vo veci odvolací súd rozhodol, doručil žalobca do spisu Rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, odbor sociálnych vecí a rodiny, pracovisko

Skalica, číslo: SE3/RPČ/SOC/2013/25959, MC/15/2013-Hor/29173 zo dňa 20.02.2013, ktorým vyhovel žiadosti žalobcu o vyhotovenie parkovacieho preukazu pre fyzickú osobu so zdravotným postihnutím, nakoľko podľa lekárskeho posudku č. 9/H/13 zo dňa 13.02.2013 ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a 2 a § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobcovi vznikli trovy iba z titulu trov právneho zastúpenia, ktoré si v zákonnej lehote nevyčísľil a žalovaný nemal v konaní úspech a ani by nemal na ich náhradu zákonný nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.